

...

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.087/2020/5.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Molnár Anikó ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperes neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

kamarai jogtanácsos neve (címe)

A per tárgya:

Elmaradt illetmény megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.95/2019/27.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes 7.K.700.368/2020/2., alperes 7.K.700.368/2020/3.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének az elsődleges kereset és a másodlagos kereset rendvédelmi illetményalap 120 %-át meghaladó része elutasítására vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi és e vonatkozásban a pert megszünteti.

Az alperes által a felperesnek fizetendő megbízási díj összegét – nem érintve a kamatfizetési kötelezettség mértékét és annak kezdő időpontját – 1 101 525 (egymillió-százegyezer-ötszázhuszonöt) forintra, az első- és a Fővárosi Törvényszék előtti eljárásban felmerült másodfokú perköltség összegét 50 000 (ötvenezer) forintra leszállítja.

Ezt meghaladóan – az eljárási illetékre vonatkozó rendelkezés tekintetében – az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10 000 (tízezer) forint megismételt eljárásban felmerült másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 103 888 (százháromezer-nyolcszáznyolevannyolc) forint másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] Magyarország schengeni övezethez csatlakozásával 2008. január 1-jétől az önálló határőrség megszüntetésre került, a továbbiakban az a rendőrség központi, területi és helyi szervekre tagozódó elkülönült szolgálati ágaként működik. A helyi szervek eltérő feladatokkal és ehhez igazodóan eltérő szervezettel bírnak attól függően, hogy schengeni külső, vagy belső határszakasszal rendelkeznek. A külső határok mellett határrendészeti kirendeltségek kerültek felállításra. Több megyei rendőr-főkapitányság illetékességi területén 2 vagy több határátkelőhellyel rendelkező határrendészeti kirendeltség üzemel. Ezek többsége az egyes határátkelőhelyekre külön szolgálatparancsnokot oszt be függetlenül a határátkelőhely állományának nagyságától.

[2] A felperes 2015. július 1. napjától ügyeletesi beosztásban teljesít szolgálatot az alperes szervezetén belül működő (település 1 neve) Határrendészeti Kirendeltség

állományában. Tiszthelyettesi besorolási osztály „C” besorolási kategóriába került besorolásba.

[3] A kirendeltséghez két szolgálati hely tartozik, a (település 1 neve) Vasúti Határátkelőhely és a (település 2 neve) Közúti Határátkelőhely. A két szolgálati helyen 12 ügyeletes beosztású rendőr látja el az ügyeleti szolgálati feladatokat, általában három havonta váltva a szolgálati helyet.

[4] A kirendeltség Határrendészeti Alosztályát a tiszti besorolású alosztályvezető, és a tiszthelyettesi beosztású szolgálatparancsnok vezetik. A szolgálatparancsnok az alosztályvezető helyettese, illetve távollétében helyettesítője. Az alosztályvezető utasítása szerint végrehajtja az alosztály szolgálatvezénylésével, belső működésével, az állomány felkészítésével, képzésével, az állománnyal foglalkozással kapcsolatos teendőket, valamint utasításra szolgálatirányító parancsnoki feladatokat lát el. A szolgálatirányító parancsnok az adott szolgálatban felel a kirendeltség határőrizeti és határforgalom-ellenőrzési feladatainak végrehajtásáért, a szükséges feltételek biztosításáért, a szolgálati feladatok, illetve a kirendeltség szolgálati helyei tevékenységének összehangolásáért. Mindkét vezető (település 1 neve)-n dolgozik, közülük a szolgálatparancsnok havi 4-5 alkalommal jelenik meg a (település 2 neve) Közúti Határátkelőhelyen az állomány ellenőrzése érdekében.

[5] A felperesnek azokban az esetekben, amikor a (település 2 neve) Közúti Határátkelőhelyen teljesít szolgálatot, számos olyan többletfeladatot kell ellátnia, amelyek a (település 1 neve) Vasúti Határátkelőhelyen a szolgálatparancsnok feladat- és felelősségi körébe tartoznak. A szolgálati parancs, a szolgálati terv elkészítésén, az állomány átcsoportosításán, berendelésén, képzésén kívül lényegében az összes szolgálatparancsnoki feladatot elvégzi a (település 2 neve)i szolgálata alatt. 2017. január 1-től a (település 2 neve) Közúti Határátkelőhelyen ügyeletesi szolgálatot teljesítő megnevezése „határátkelőhely-szolgálat parancsnoka (átkelőhely-ügyeletes)”.

[6] A felperes a (település 2 neve) Közúti Határátkelőhelyen 2015. novemberben 2, decemberben 10, 2016. áprilisban 12, májusban 3, júniusban 11, októberben 11, novemberben 8, decemberben 9, 2017. áprilisban 10, májusban 7, októberben 9, novemberben 8, decemberben 9, 2018. januárban 12, februárban 8, márciusban 11, májusban 1, júliusban 7, augusztusban 7, november 1, decemberben 7, 2019. januárban 12, februárban 9, márciusban 1, áprilisban 1, májusban 2, júniusban 9, júliusban 12, augusztusban 4 alkalommal teljesített szolgálatot.

[7] Az előbbieket során ellátott többletfeladatokért, a többletfelelősség viseléséért díjazásban nem részesült. 2019. június 1-től az ügyeletes és a vizsgáló beosztást betöltő személyek a rendészeti illetményalap 100 %-ának megfelelő megbízási díjban részesülnek.

[8] A felperes 2017. április 3-i keltezéssel szolgálati panaszt nyújtott be, amelyben sérelmezte, hogy az ügyeletesi feladatok összessége és súlya, valamint a beosztáshoz tartozó felelősség mértéke nem áll arányban az irányadó rendelet 2. sorszámú melléklete, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015 évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 5. számú melléklete által meghatározott „C” besorolási kategóriával. Előadta továbbá, hogy a 24/2015. ORFK Utasítás III. fejezet 8.

pontja 34., 35. és 36. alpontjainak a-m) betűjelű felsorolásában foglalt szolgálatparancsnoki feladatokat látja el teljes mértékben a (település 2 neve) Közüti Határátkelőhelyen teljesített ügyeletesi szolgálat során, ennek ellenére a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó „E” besorolási kategória helyett csak „C” besorolási kategóriába tartozik, amely álláspontja szerint nem áll arányban a terheléssel. A felperes a 24/2015. ORFK Utasítás általa megjelölt pontjai alapján a (település 2 neve) Közüti Határátkelőhelyen szolgálatparancsnoki feladatok ellátására hivatkozással kérte az ügyeletes és a szolgálatparancsnok beosztás közötti illetmény-különbözet és annak törvényes késedelmi kamatainak kifizetését 2015. október 15. napjáig visszamenőlegesen, valamint kérte a hatályos normákban szabályozott alá-, illetve fölérendeltségi szolgálati viszonyok körül adódott ellentmondásos helyzet tisztázását, a későbbiekben kialakuló visszas helyzetek megelőzése céljából.

[9] A felperes szolgálati panaszát a (megye neve) Megyei Rendőr-főkapitányság rendőr-főkapitánya a 2017. május 30. napján kelt 03000/5055-1/2017. ált. számú határozatával elutasította. Megállapította, hogy a felperes „C” besorolási kategóriába sorolása megfelel az irányadó jogszabályoknak. A Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseire hivatkozva rámutatott, a felperes a vizsgált időszakban eredeti szolgálati beosztásának ellátása alól nem mentesült, más szolgálati beosztás betöltésére történő megbízására nem került sor és ilyen jellegű feladatokat nem látott el, ezért a szolgálatparancsnoki és az ügyeletesi beosztás illetmény-különbözetére nem jogosult.

A kereset és az ellenkérelem

[10] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2015. október 15. napjától 2017. június 30. napjáig terjedő időtartamra havi bruttó 54 110 forint, összesen 568 155 forint, valamint ezen összeg 2015. október 15. napjától számított kamata megfizetésére. Perköltséget is igényelt. Az alperes kötelezését elsődlegesen a Hszt. 71. § (4) bekezdése alapján illetmény-különbözet, másodlagosan a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díj címén kérte, az illetményalap 140 %-os mértékét figyelembe véve. Elsődleges igényével kapcsolatban arra hivatkozott, a (település 2 neve)i határátkelőhelyen szolgálatparancsnoki feladatok ellátásával végzi szolgálati feladatait, illetményét azonban nem az ennek megfelelő fizetési kategória szerint kapja, ezért a két illetmény közötti különbségre tart igényt. A másodlagos kereseti kérelmét illetően állította, hogy a (település 2 neve) Közüti Határátkelőhelyen az ügyeletesi feladatok ellátása mellett szolgálatparancsnoki feladatokat is végzett, ugyanis ezen a határátkelőhelyen nincs szolgálatparancsnoki beosztás rendszeresítve. A szolgálatparancsnoki feladatok munkaköri leírásában nem szerepelnek, a szolgálatparancsnoki feladatok ellátásával magasabb beosztás szerinti többletfeladatokat lát el.

[11] Az alperes ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására és perköltségben marasztalására irányult. Fenntartotta a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglalt álláspontját. Nem vitatta, hogy a felperes az által megjelölt időpontokban a (település 2 neve) Közüti Határátkelőhelyen ügyeletesi szolgálatot teljesített, vitatta azonban, hogy ezen alkalmakkor a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatokat is ellátott volna. A

másodlagos kereseti kérelem elutasítását arra hivatkozással is kérte, hogy a felperes a szolgálati panaszában kizárólag illetmény-különbözet megfizetése iránti igényt terjesztett elő, abban megbízási díj kifizetését nem kérte. A kereset összecszerúságát és a kamatszámítás kezdő időpontját nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[12] A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2019. január 31-én kelt 4.M.285/2017/31. számú ítéletében kötelezte az alperest 486 990 forint megbízási díj és járuléka megfizetésére. A felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította.

[13] A felperes elsődleges keresetét alaptalannak találta, figyelemmel arra, hogy a felperes maga is azt adta elő, hogy az ügyeletes szolgálati beosztásának ellátása mellett kellett teljesítenie a szolgálatparancsnoki feladatokat.

[14] A másodlagos kereseti kérelemmel kapcsolatban első lépésben azt vizsgálta, a felperes megbízási díj iránti igénye érvényesíthető-e a perben arra tekintettel, hogy a szolgálati panaszában megbízási díj megfizetése iránti igényt nem terjesztett elő. E körben megállapította, a felperes valóban illetménykülönbözet címén kérte az igényelt összeget, azonban az alapul szolgáló tényeket, körülményeket és a jogszabályi hivatkozásokat a másodlagos kereseti kérelme szempontjából is előadta. Emellett az alperes tulajdonképpen az illetménykülönbözet iránti igényen túl a megbízási díjra vonatkozó igényt is elbírálta, ezért nem látta akadályát annak, hogy a felperes másodlagos kereseti kérelmét a perben elbírálja.

[15] E tekintetben a per adatai alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes a (település 2 neve) Közüti Határátkelőhelyen teljesített szolgálatai során a saját ügyeletesi beosztásába tartozókon túl ellátta azon feladatokat is, amelyek a szolgálatparancsnok feladatkörébe tartoztak volna. Hivatkozott a kialakult kúriai gyakorlatra is. Rámutatott, a felperes által ellátott szolgálatparancsnoki feladatokba tartozó egyes feladatok önmagukban és összességükben is szakmailag magasabb kvalifikáltságot és komolyabb szakértelmet, nagyobb felelősséget és fokozottabb igénybevételt kívántak az ügyeletesi beosztáshoz képest. Kiemelte, a két tevékenység tartalma eltérő, azok egyidejű ellátása a felperes részére nagyobb leterheltséget jelentett és saját feladatához nem tartozó felelősséget keletkeztetett. A díjazás százalékos mértékének meghatározása során figyelemmel volt a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatok rendszeres ellátására, ugyanakkor arra is, hogy az ugyanazon kirendeltségen beosztott szolgálatparancsnokhoz viszonyítottan kisebb állomány irányítását végzi és kisebb állomány tevékenységéért felel, illetve egyes döntéseket csak a beosztott szolgálatparancsnok hozzájárulásával, a beosztott szolgálatparancsnok segítségét kérve teljesíthet, továbbá lehetősége van a szolgálatparancsnok véleményét kikérni. Mindezekre tekintettel 120 %-os mértékben találta arányosnak a díjazás megállapítását, ezért havi 46 380 forint megbízási díj alapulvételével 10,5 hónapra 486 990 forint megbízási díj igényt minősített megalapozottnak, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen a felperes másodlagos kereseti, azaz megbízási díjra vonatkozó kérelmének elutasítását, másodlagosan pedig a felperes javára megállapított megbízási díj összegének mérséklését, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[17] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes perköltségben marasztalására irányult.

A másodfokú bíróság döntése

[18] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között hatályon kívül helyezte az elsőfokú bíróság ítéletét és az elsőfokú bíróságot újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasította. Erre irányuló fellebbezés hiányában az elsődleges kereseti kérelmet és a 120 %-os mértéket meghaladó megbízási díj igényt elutasító rendelkezést a másodfokú bíróság végzése nem érintette. A megismételt eljárásban tehát az elsőfokú bíróság kizárólag a felperes 120 %-os mértékű megbízási díjra jogosultságát vizsgálhatta, hiszen az ezt meghaladó másodlagos keresete, illetve az elsődleges keresete jogerősen elutasításra került.

A kereset és az ellenkérelem a megismételt eljárásban

[19] A felperes a megismételt eljárásban keresetét felemelte és az alperest a 2015. november 14-től 2019. augusztus 31-ig terjedő időszak vonatkozásában 1 569 190 forint és annak 2017. március 1. napjától számított kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Fenntartotta korábbi érvelését, elsődlegesen illetménykülönbözet, másodlagosan megbízási díj jogcímén tartott igényt a megjelölt összegre, továbbra is az alapilletmény 140 %-ának megfelelő megbízási díjjal számolva a másodlagos kereseti kérelmet illetően.

[20] Az alperes is változtatás nélkül tartotta fenn ellenkérelmét. Vitatta, hogy a felperes bármilyen mértékben megbízási díjra lenne jogosult, nem vitatta azonban a számítás alapjául vett távolléti díj mértékét.

Az elsőfokú bíróság ítélete a megismételt eljárásban

[21] A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2020. március 10-én kelt 4.M.95/2019/27. szám alatti ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1 210 518 forintot a 2015. november 14. napjától 2019. augusztus 31. napjáig járó megbízási díj címén, és ezen összeg után 2017. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot, valamint 54 870 forint első- és másodfokú perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a le nem rótt első- és másodfokú eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad.

[22] A felperes által megjelölt sorrendiség miatt elsődlegesen azt vizsgálta, megalapozott-e a felperes illetmény-különbözet megfizetése iránti igénye a Hszt. 71. § (4) bekezdésében foglaltak alapján. E körben rámutatott, a felperes ezen kereseti kérelmét a bíróság a 4.M.285/2017/31. számú ítéletével jogerősen elutasította. Utalt arra, hogy a felperes a szolgálatparancsnoki feladatokat az ügyeletesi feladatok mellett látta el, azok nem teljeskörűek, csak részben képezték feladatát.

[23] A másodlagos kereseti kérelemmel összefüggésben a beszerzett bizonyítékok értékelése alapján bizonyítottanak látta, hogy a felperes az ügyeletesi feladatokat lényegesen meghaladó részben olyan feladatokat lát el (település 2 neve)-n, amelyeket a szolgálatparancsnoknak kellene ellátnia abban az esetben, ha (település 2 neve)-n tartózkodna. Rámutatott, a munkáltató az ellátandó feladatok körét a munkaköri leírásban korlátlanul nem bővítheti. A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló tartósan a beosztásához nem tartozó magasabb besorolású beosztást lát el, többlet díjazásra jogosult. Ellenkező esetben a másik beosztás kiüresedne.

[24] A megbízási díj százalékos mértéke tekintetében hangsúlyozta, a bíróság a felperes korábbi fellebbezésével nem érintett 120 %-os mértéken nem terjeszkedhet túl, a felperes hiába jelölte meg az 50-200 %-os tartományon belül a 140 %-os mértéket irányadónak. E körben értékelte, hogy a felperes az általa felsorolt, a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatokat rendszeresen teljesítette, e feladatok a szolgálati napjain folyamatosan merültek fel az ügyeletesi feladatok ellátása mellett. Ugyanakkor figyelemmel volt arra, hogy a felperesnek szolgálatsszervezési és képzési feladatai nem voltak. Mindezzel a rendvédelmi illetményalap 120 %-os mértékét találta arányosnak. Tekintettel arra, hogy a felperes 2019. júniusától 100 %-os megbízási díjban részesült, ezt követően csak 20 %-os mértékű megbízási díjat ítélt meg.

A fellebbezések a megismételt eljárásban

[25] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és az alperes 1 298 640 forint megbízási díj és ezen összeg után 2017. március 1. napjától számított kamat megfizetésére kötelezését kérte. A másodfokú eljárással kapcsolatban perköltségigényt is előterjesztett.

[26] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság 2019. június 1-től csupán 20 % mértékben találta alaposnak a megbízási díj iránti igényét. Elismerte, hogy az alperes az előbbi időponttól valóban folyósít részére 100 % mértékű megbízási díjat, rámutatott azonban, azt nem a jelen perben érvényesített szolgálatparancsnoki többletfeladatok ellátása miatt, hanem azért kapja, mert az időközben történt jogszabálmódosítás a közúti határátkelőhelyen szolgálatot teljesítő hivatásos állomány részére a hivatásos pótlék mértékét 100 %-ról 200 %-ra emelte, de az érintett szolgálati beosztások közül kimaradt az ügyeletes és a vizsgáló beosztás. Ezt a munkáltató akként kívánta orvosolni, hogy az előbbi beosztású személyeknek megbízási díj címén folyósítja a 100 % plusz juttatást. Megjegyezte, hibás a bíróság számítása amiatt is, hogy a 20 %-ot a 46 380 forintból (120 %) számította és nem a 38 650 forintból (100 %). Arra figyelemmel, hogy 2019. június 1-től a határforgalmi ellenőrzésben résztvevők részére biztosított 100 % hivatásos pótlék kompenzálása okán 100 % megbízási díjban részesül, a Hszt. 71. § (5) bekezdésében írt keretmaximumig látott lehetőséget a további időszakra a szolgálatparancsnoki feladatok díjazására, ezért az utolsó három hónapra 100 % megbízási díjjal, azaz 115 950 forinttal számolt.

[27] Az alperes ugyancsak fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú ítélettel szemben, amelyben az ítélet részleges megváltoztatását kérte, elsődlegesen a felperes másodlagos kereseti, azaz megbízási díjra vonatkozó kérelmének elutasítását, másodlagosan pedig a felperes javára megállapított megbízási díj százalékos mértékének, egyben összegének mérséklését. Perköltséget is igényelt. Egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezéseinek helybenhagyását indítványozta.

[28] Továbbra is vitatta, hogy a felperesnek a (település 2 neve)i ügyeletesi beosztásból adódón túl, az ahhoz nem tartozó feladatokat, így szolgálatparancsnoki tevékenységet kellene ellátnia. Bizonyítottak vélte, bár a (település 1 neve)-n és (település 2 neve)-n szolgálatot teljesítő ügyeletes beosztású személyek feladatai a helyi specifikációkra tekintettel eltéréseket mutatnak, a (település 2 neve)-n szolgálatot teljesítő ügyeletes feladatai is kizárólag a beosztásához tartozó tevékenységi körbe tartoznak, többlet feladatot nem jelentenek. Rámutatott, az előbbieket miatt a felperes munkavégzése nem tesz eleget a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt előírásoknak, így a megbízási díj megállapításának törvényi feltételei nem állnak fenn. Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság megalapozottnak tartja a felperes megbízási díjra vonatkozó igényét, kifejtette azt az álláspontját, hogy a per adatai alapján az elsőfokú ítéletben meghatározott 120 % túlzott mértékű.

[29] A felperes csatlakozó fellebbezés elnevezésű beadványt is előterjesztett, amelynek tartalma azonban megegyezik a fellebbezése tartalmával.

A Kúria intézkedése

[30] A Kúria az 1/2020. KPJE jogegységi határozatra hivatkozással elrendelte – a jogorvoslati tájékoztatásra tekintettel hozzá címzett – fellebbezések és egyéb iratok átadását a Szegedi Ítéltáblának.

Az ítéltábla döntése és annak indokai a megismételt eljárásban

[31] A felperes fellebbezése és az alperes másodlagos fellebbezési kérelme alapos.

[32] Az ítéltábla elsődlegesen rámutat arra, a Fővárosi Törvényszék 8.Kf.650.119/2019/5. számú végzésének indokolása egyértelműen kihangsúlyozza, hogy a fellebbezési kérelem, illetve ellenkérelem korlátai között bírálta felül a 4.M.285/2017/31. számú elsőfokú ítéletet, vagyis az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott – az elsődleges kereseti kérelmet és a 120 %-os mértéket meghaladó megbízási díjigényt elutasító – rendelkezését nem érintette. A fellebbezéssel nem támadott elsőfokú ítéleti rendelkezések tehát jogerősen elbírálásra kerültek az említett 4.M.285/2017/31. számú ítélettel. Ennek ellenére a felperes az előbbi igényeit a megismételt eljárásban előterjesztett keresetfelemelést tartalmazó beadványában „fenntartotta” (4.M.95/2019/9. számú beadvány I. pont).

[33] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 130. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha megállapítható, hogy a felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt – akár ugyanazon bíróság, akár más bíróság előtt – a per már folyamatban van (128. §), vagy annak tárgyában már jogerős ítéletet hoztak (229. §). Az elsőfokú bíróság azonban a keresetfelemelés érintett részének idézés kibocsátása nélküli elutasítását elmulasztotta.

[34] A megismételt eljárásban hozott 4.M.95/2019/27. számú ítélet indokolásának megfogalmazásából egyértelműen az derül ki, hogy ezen igények értékelése a megismételt eljárásban is megtörtént, az elsőfokú bíróság ismételten vizsgálata körébe vonta a felperes illetmény-különbözet iránti elsődleges keresetét és a rendvédelmi illetményalap 120 %-os mértékét meghaladó megbízási díjra irányuló másodlagos keresetét. Egyéb előbbiekre vonatkozó rendelkezés hiányában az ítéltábla úgy tekinti, e kereseti kérelmekre a jelen eljárásban felülbírált elsőfokú ítélet felperes keresetét részben elutasító rendelkezése vonatkozik. E rendelkezés azonban az előbbieik körében megalapozatlan az alábbiak miatt.

[35] A rPp. 157. § a) pontja kimondja, hogy a bíróság a pert megszünteti, ha a keresetlevelet már a 130. § (1) bekezdésének a)-h) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani. Az elsőfokú bíróságnak tehát – amennyiben az idézés kibocsátása nélküli elutasítás elmaradt – a pert a vizsgált részében meg kellett volna szüntetnie, ez azonban nem történt meg.

[36] A Pp. 158. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bíróság a 157. § a), b) vagy g) pontja esetében a pert az eljárás bármely szakaszában hivatalból megszüntetni köteles. Ez azt jelenti, hogy az esetben, ha az előterjesztett igény tárgyában már jogerős ítéletet hoztak, a per megszüntetésének a másodfokú eljárásban is helye van, az erről való rendelkezést a másodfokú bíróság nem mellőzheti. Az előbbiek miatt az ítéltáblának rendelkeznie kellett a felperes elsődleges kereseti igénye és a 120 %-ot meghaladó másodlagos kereseti igénye tekintetében a per megszüntetéséről.

[37] A rPp. 251. §-a szerint, ha a másodfokú bíróság a pert a tárgyalás alapján a 157. § értelmében megszünteti, az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel teljes egészében vagy abban a részében, amelyre a megszüntetés oka fennáll, hatályon kívül helyezi. E jogszabályi rendelkezésre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét abban a részében hatályon kívül helyezte, amelyre a megszüntetés oka fennállt.

[38] A per érdemét illetően az ítéltábla a rPp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelmek korlátai között döntött. A fellebbezésekben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[39] Az elsőfokú bíróság a felperes másodlagos keresetével összefüggésben helyesen elsőként azt vizsgálta, hogy a felperes az eredeti beosztásához nem tartozó milyen feladatokat végzett (település 2 neve)i szolgálatteljesítése idején, ezek milyen felelősséggel jártak, a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartoztak-e, ha igen, a felperes számára többletfeladat ellátást, többletterhet jelentettek-e.

[40] A rPp. 163. § (2) bekezdése alapján a felek nyilatkozataiból helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a (település 2 neve)i határátkelőhelyen ellátta az általa felsorolt feladatokat. Helyesen értékelte úgy, hogy a meghallgatott tanúk is alátámasztották az általa elvégzett feladatokkal, az őt terhelő felelősséggel kapcsolatos felperesi előadást, illetve azt, hogy e feladatok, az azokkal kapcsolatos felelősség túlmutatott a (település 1 neve)i szolgálati helyen ellátott ügyeletesi feladatokon, felelősségen.

[41] Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a 24/2015. (X. 15.) ORFK utasítás rendelkezéseit, különösen annak 5. és 8. címében foglaltakat tekintetben, hogy a felperes (település 2 neve)i szolgálata idején az ügyeletesi feladatokat lényegesen meghaladó részben olyan feladatokat lát el, amelyek a szolgálatparancsnok feladatkörébe tartoznának.

[42] Az előbbiekkal kapcsolatban helyesen mutatott rá, a munkaköri leírás ellentétes az előbbi ORFK utasításban foglaltakkal, annak felhatalmazása nélkül tesz a felperes feladatává és felelősségi körévé olyan feladatokat, amelyeket az Országos Rendőrfőkapitány

szolgálatparancsnoki feladatként, illetve szolgálatparancsnoki felelősségi körként szabályoz, illetve nevez meg. Helyesen utalt a Kúria e körben kialakult gyakorlatára, amely szerint a munkáltató az ellátandó feladatok körét a munkaköri leírásban korlátlanul nem bővítheti. A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét (Mfv.II.10.516/2017/4.). A munkaköri leírás alapján az egyéb feladat olyan utasítások elvégzését jelentheti, amelynek elvégzésével a másik beosztás nem üresedik ki (Mfv.II.10.393/2017/4.). Az előbbieket alapján helyesen nem vette mérvadónak, hogy a felperes munkaköri leírása tartalmazza az érintett, egyébként szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatokat, ellenkező esetben kiüresedne a szolgálatparancsnoki feladat- és felelősségi kör.

[43] Helyesen vonta le azt a következtetést is a (település 1 neve)i Határrendészeti Kirendeltség vezetőjének 2010. és 2011. évben hozott intézkedéseiből, hogy miután azok az új Hszt. hatályba lépése előtt születtek, a bennük foglaltak nincsenek figyelemmel a később kialakított szolgálatparancsnoki rendszer bevezetésére, ebből következően nyilvánvalóan az ügyeleti szolgálat működésével összefüggő szabályokat sem a hatályos jogszabályi rendelkezésekkel összhangban tartalmazzák.

[44] Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a többletfeladatok felmerülésére abból az országos gyakorlatból, mely szerint vannak olyan két vagy több határátkelőhellyel rendelkező határrendészeti kirendeltségek, ahol a szolgálati feladatokat külön-külön szolgálatparancsnok látja el az egyes határátkelőhelyeken, függetlenül a hozzá tartozó szolgálati állomány nagyságától.

[45] Mindezekből helyesen jutott arra az álláspontra, ügyeletesi feladatoknak a felperes azon feladatai tekinthetők, amelyeket (település 1 neve)i szolgálati helyén lát el, míg a (település 2 neve)i kihelyezett szolgálati helyen teljesített szolgálata során ellátott feladatok zömmel a szolgálatparancsnoki feladat és felelősségi körbe tartoznak, olyan többletfeladatok és felelősségek, amelyekre figyelemmel a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján a felperes megbízási díjra jogosult a rendvédelmi illetményalap százalékos mértékében.

[46] A díjazás százalékos mértékének meghatározása terén azt az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatok rendszeresen, a (település 2 neve)i szolgálatok idején folyamatosan merültek fel, illetve, hogy a felperesnek szolgálatszervezési, képzési feladatai nem voltak. Elmulasztotta azonban értékelni, hogy a felperes az érintett hónapokban lényegesen eltérő mennyiségű napon teljesített (település 2 neve)-n szolgálatot. Mivel a hivatásos állomány tagját az illetmény és illetmény jellegű juttatás a Hszt. 154. §-a alapján havonta illeti meg, a megbízási díj mértékét indokolt havonta a többletszolgálat ellátásával érintett szolgálati napok száma alapján megállapítani (Mfv.II.10.507/2015/4.).

[47] A Hszt. 71. § (5) bekezdésének első mondata szerint, ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért a rendvédelmi illetményalap 50-200 %-ig terjedő díjazásra jogosult. Azokban a hónapokban, amikor a felperes legfeljebb 1-3 alkalommal látta el a (település 2 neve)i szolgálattal járó többletfeladatokat, nyilvánvalóan havi munkaidejének nagyobb részében az eredeti szolgálati beosztása szerinti feladatokat végezte. Az ítéltábla megítélése szerint az ilyen hónapokra –

az elsőfokú bíróság által értékelt szempontokat is figyelembe véve – elegendő ellentételezést jelent az alsó határnak megfelelő 50 %-os mértékű megbízási díj. A 4-7 alkalom havonta 100 % mértékű megbízási díjjal arányosítható, míg az ezen felüli szolgálati napok esetében magasabb megbízási díj jár, azonban a 120 %-ot meghaladó felperesi igénnyel kapcsolatos permegszüntetésre figyelemmel a 120 %-ot nem haladhatja meg.

[48] Figyelemmel arra, hogy a felperes 2015 novemberében fél hónap alatt teljesített két (település 2 neve)i szolgálatot, az ítéltábla e fél hónapot – a teljes hónappal való arányosítás miatt – a havi 100 %-os megbízási díjjal ellentételezendő kategóriába sorolta, azonban a fél hónapra tekintettel a megbízási díj felével számolt. A továbbiakban 2015. december 1-je és 2019. május 31-e között az 50 %-os megbízási díjjal ellentételezendő kategóriába 6 szolgálat, a 100 % megbízási díjjal ellentételezendő kategóriába 4 szolgálat, a 120 %-kal ellentételezendő kategóriába 15 szolgálat esett. A rendvédelmi illetményalap 38 650 forintos összegéből kiindulva ez végeredményben 985 575 forint megbízási díjat jelent összességében ($7 \times 38\,650 \times 0,5 = 135\,275$ forint, $4 \times 38\,650 = 154\,600$ forint, $15 \times 38\,650 \times 1,2 = 695\,700$ forint). Ezért indokolt volt az előbbi időszakra eső megbízási díj mértékét leszállítani, amire figyelemmel az alperes másodlagos fellebbezése alaposnak tekinthető.

[49] A 2019. június 1-től 2019. augusztus 31-ig terjedő időszak vonatkozásában azonban a felperes helyesen hivatkozott fellebbezésében arra, hogy a szolgálatparancsnoki többletfeladatok ellátásáért járó megbízási díjból nem volt helye a 2019. június 1-től részére juttatott 100 % mértékű megbízási díj levonásának.

[50] Az elsőfokú bíróság ugyanis tévesen helyezkedett arra az álláspontra, a felperes 120 % mértékű megbízási díj igényét meghaladó keresetének jogerős elutasítása korlátját képezné annak, hogy a felperesnek – a 2019. június 1. napjától folyósított 100 % mértékű megbízási díjon felül – a 20 %-ot meghaladó mértékű megbízási díj kerüljön megállapításra. A rPp. 130. § (1) bekezdés d) pontja a felek közötti ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránti igény jogerős elbírálását tekinti ítélt dolognak. A felperes előadásából azonban éppen arra lehetett következtetni, hogy a munkáltató által folyósított 100 % mértékű megbízási díj nem a szolgálatparancsnoki többletfeladatok ellátása okán, hanem egy jogszabály-módosítás eredményeként kialakult bérfeszültség megszüntetése miatt illeti őt meg. Az elsőfokú bíróság helytelenül nem vizsgálta a felperesnek folyósított megbízási díj ténybeli alapját, a felperes által előadottakról az alperest nem nyilatkoztatta, a felperest állításai bizonyítására nem hívta fel. Ezért a Pp. 235. § (1) bekezdés harmadik mondata alapján a felperes fellebbezésében jogosult volt új bizonyítékot e körben előterjeszteni az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására, amely bizonyította, hogy a megbízási díjat valóban nem a szolgálatparancsnoki feladatok ellátásáért kapja. E megbízási díjat tehát a keresetet megalapozó tényekhez képest teljesen más ténybeli alapon juttatja számára a munkáltató, ezért etekintetben nem vehető figyelembe az elsőfokú bíróság korábbi jogerős elutasító döntése, az ugyanis csak a szolgálatparancsnoki feladatok ellátásán alapuló megbízási díjigénnyel hozható összefüggésbe.

[51] Az előbbieket miatt az ítéltábla megítélése szerint nem volt akadálya annak, hogy a szolgálatparancsnoki feladatok ellátásáért a keresettel érintett utolsó három hónapra is a 20 %-ot meghaladó mértékű megbízási díj megállapításra kerülhessen a fellebbezési kérelem korlátai között. A felperes fellebbezésében e három hónapra 100 % megbízási díj megállapítását kérte, tehát ennek figyelembevételével kellett az igényt elbírálni.

[52] A felperest 2019. június, július és augusztus hónapokra a teljesített 9, 12 és 4 (település 2 neve)i szolgáltatásra figyelemmel – a korábban kifejtett elvek mentén – 100 % pótlék illeti meg, ez összesen 115 950 forintot jelent.

[53] Az előbbieket összesítve a felperesnek mindösszesen 1 101 525 forint megbízási díj jár a szolgáltatásparancsnoki feladatok ellátásáért.

[54] A felperes a Szegedi Ítéltáblához 2021. január 25-én előterjesztett beadványában további új bizonyítási indítványt adott elő annak igazolása érdekében, hogy az alperes a (település 2 neve) Közüti Határátkelőhellyel azonos helyzetben lévő (település 3 neve) Közüti Határátkelőhelyen az ügyeletesi szolgáltatást ellátó beosztottaknak a szolgáltatásparancsnoki többletfeladatok ellátásáért megbízási díjat fizet. E bizonyítási indítvány azonban nem volt teljesíthető, ugyanis a Pp. 235. § (1) bekezdése mindössze arra ad lehetőséget, hogy a fél a fellebbezésében adjon elő új tényállítást, új bizonyítékot, bizonyítási indítványt. A felperes a fellebbezésében az előbbi körben tényállítást nem tett, indítványokat nem adott elő, a később előadott állításai, bizonyítási indítványai pedig a megnevezett jogszabályi rendelkezés értelmében már nem vehetők figyelembe.

[55] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rPp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[56] Az ítéltábla az rPp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a részlegesen pernyertes felek perköltségének viseléséről a pernyertesség-pervesztesség arányának figyelembe vételével. Az ítéltábla döntése következtében a felperes pernyertessége az elsőfokú és a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban volt másodfokú eljárás tekintetében 70 %-ra csökkent, az előbbi eljárásokban felmerült perköltség alperest terhelő összegét az ítéltábla ennek arányában leszállította. A felperes megismételt eljárásban előterjesztett fellebbezése tekintetében a pertárgyérték 88 122 forint volt, míg az alperes fellebbezése 1 210 518 forintot érintett. A felperes saját fellebbezése szempontjából 100 %-ban pernyertes lett, míg az alperes fellebbezése vonatkozásában pernyertessége 84 %. Az előbbieket alapján az ítéltábla a 32/2003 (VIII. 22) IM rendelet 3. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja, (4) és (5) bekezdései alkalmazásával döntött a másodfokú perköltség tárgyában arra is figyelemmel, hogy a felperes jogi képviselője nem áfa köteles.

[57] A le nem rótt másodfokú eljárási illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a felperes munkavállalói költségkedvezménye folytán az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján marad az állam terhén.

Szeged, 2021. február 26.

Dr. Szeghő Katalin s.k.
Erzsébet s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.

előadó bíró

Zanóczné dr. Ocskó

táblabíró